

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Bona Volvntas Optimæ Consentiens. Seu De Sequendo In Omnibus Ductu Providentiæ Diviniæ

Foullon, Jean E.

Leodii, 1657

III. Dei bonitas confertur cum creata.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54992](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54992)

æger non in Domino, sed magis in medicorum arte confidit, non infidelis, sed immemor. Ita mercatores, Jacobi cap. 4. de annis & lucris constituunt, omisâ necessariâ illâ in futurum conditione, *si Deus voluerit*. Sciunt fanè à Deo regi omnia, & eventus omnes ejus arbitrio temperari, neque experientiam suam, ingeniumve, aut fortunam, aliud esse, quàm supremi gubernatoris instrumentum: sed quod sciunt, non adspiciunt, eodémque modo agunt, ac si nescirent, vel non crederent.

III. *Dei bonitas confertur eum creata.* Ut de hoc altero hominum genere non sumus, nam de primo absit ut ullus vel tenuiter pius cogitet, firmiter hanc veritatem menti infigamus: Mortalium nulli, aut aliarum intelligibilium creaturarum, ne nobis quidem ipsis, tam bonam erga nos esse voluntatem, quàm Deo, ut bonum velimus: nec tantam sapientiam, ut eligamus media ad finem: nec tantam potentiam, ut possimus exequi quod destinavimus. Ergo meliùs multò à Deo nos regi, quàm à nobis ipsis, aut ab hominibus:

bus :

bus ingeniiſve aliis, niſi Deus illis ad nos ducendos utatur. Demus ſatis te habere bonitatis ut tibi benè velis, quomodò oportet. Negârint enim hoc multi. Negavit certè D. Thomas 2. 2. quæſt. 26. art. 6. multos à ſemetiſſis verè amari, quia cùm *in homine ſint duo, ſcilicet natura ſpiritualis, & natura corporalis: per hoc homo dicitur diligere ſeipſum, quòd diligit ſe ſecundùm naturam rationalem.* Qui autem ita ſe non diligunt, odêre. Accedit Divo Thomæ Chriſti ſententia, Matth. cap. 10. ubi ait, ab iis perdi animam ſuam, qui eam amant, videlicet, non quâ æterna eſt & ſpiritualis, ſed quâ immerſa in corpus & carnem. Accedit Sapiens c. 17. Sapien. ubi de hominibus loquens ſemetiſſos ſequentibus, & odioſè amantiſſibus, Indisciplinatas appellat animas, & fugitivas Providentiæ. Accedit experientia quotidiana hominum ſponte ſuâ pereuntium: nam, ut Sapien. cap. 1. dicitur, *Deus mortem non fecit, nec letatur in perditione virorum: ſed impii manibus & verbis accerſiverunt illam.* Demus tamen verè

te amari à teipso. Demus & illos, quibus
 fidis, satis habere bonitatis, ut te ament.
 Dubitârint enim ea de re Philosophi, qui
 veram amicitiam vix uspiam reperiri exi-
 stimant, regnare passim amorem concu-
 piscentiæ. Christus ampliùs dicit: *Cavete
 ab hominibus: Inimici hominis domestici ejus
 tradet frater fratrem.* Ostendit experien-
 tia fraudes, inconstantias, proditiones
 inter conjunctissimos, qui ut necessitudi-
 nis & amicitia exempla spectabantur.
 Esto tamen Augustino Alipius, Basilio
 Magno Nanzianzenus, Paullino Sulpi-
 tius, Chrysofotomo Basilius Seleuciensis,
 Davidi Jonathas, Eliæ Elisæus, tibi fidus
 & constans animus. Sed eorum benevo-
 lentia comparandane divinæ? Amantne
 te æquè ac Deus? Si dubitas, revoca ad
 calculos, ut gratitudo solet, eorum pro
 te studia & opera: vide an pro te mun-
 dum creârint, pro te infame crucis sup-
 plicium subierint? Dicebat D. Teresæ
 Christus: si mundum non creassem, tibi
 crearem. Innocens, sancta, amabilis illa
 fuit: at non talis apostata ille perfidus, de
 quo

quo Christus, cum Carpo agens apud Dionysium affirmavit, pro perduto illo etiamnum crucem sese lubēter passurum, si passus non esset. Quis amicorum pro te id faciat? Imò, quis pro se? Isti tamen amico, aut tibi ipsi, plus fidas quàm Deo?

IV. *Sapientia humana qualis?* Sed faciamus, bonitati ac volūtati tuæ, & tuorum, prorsus te posse confidere. An verò sapientiæ innitēris, contra Sapientis iterata toties præcepta: *ne sis sapiens apud te metipsum: ne inuitaris prudentiæ tuæ: qui confidit in cogitationibus suis impiè agit?* Velim mihi bona omnia, & solidè bona: velint etiam alii. At modòsne eò veniendi pervidemus? Penetramusne ac perspiciamus commoda universa, incommoda, auxilia, obstacula, difficultates? Verissimè Sapiens dixit cap. 9. Sapient. *Cogitationes mortalium timida, & incerta providentiæ nostræ.* D. Bernardo, Sermone de fallacia vitæ præsentis, inventa, & commenta ingenii humani similia sunt igni, ac luci, lampadis exiguæ, aut parvuli cerei. Vix allucet